

[Ministeren for kulturelle anliggender]

grammedarbejdere fra 1978 til 1981 drejer sig om en stigning på 13 pct., mens det for andre medarbejdere, herunder kontorfunktionærer, i samme tidsperiode drejer sig om en stigning på 16 pct. Og jeg kan tilføje, at tallet for ansættelse af kvindelige medarbejdere ikke er udtryk for nogen form for tilrettelagt ligestillingspolitik, endsige for en kønsvotering, men ansættelserne er alene baseret på en kvalifikationsvurdering. I øvrigt mener jeg selv, at de tal, jeg har nævnet her, er udtryk for en tilfredsstillende udvikling.

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg fik jo et svar, men om jeg skal sige tak, ved jeg knap nok. Jeg får jo godt nok ministerens ord for, at det er kvalificerede medarbejdere, man ansætter, men immervæk ligger der stadig det, at der er ansat betydelig flere kvindelige medarbejdere end mandlige, altså er mænd betydelig dummere end kvinder. Det må man gå ud fra, skulle man forstå det på den måde.

Og så dette med, at socialdemokratiske ministre kommer rendende og siger, at de pågældende er kvalificeret! Hver gang der er en topstilling i den offentlige sektor, er man jo også kvalificeret, bare man er socialdemokrat, ikke? Jeg er lidt utryk ved det.

Og alle disse programmer, hvor der er to speakere på, er det da rent tilfældigt, at det er en mand og en kvinde, der sidder dér? Skal der være to, hvad jeg mener er fuldstændig vanvittigt, til at annoncere det pladder, de sender, hvorfor kunne det så ikke i ét tilfælde være to mænd og i et andet tilfælde to kvinder? Efter min mening smager det simpelt hen af, at man har tvunget en ligestilling igennem, bare fordi man har fået dette ligestillingshalløj ind i samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 2

3) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Agter ministeren at tage en samtale med generaldirektøren for Danmarks Radio angående produktiviteten i Danmarks Radio sammenholdt med oplysningerne i Jyllands-Posten den 2. januar d.å., hvori det oplyses,

at schweiziske TV-folk er 10 gange så effektive som kollegerne i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med McKinseyrapporten fremgik det, at det amerikanske rationaliseringsfirma ikke ville røre ved Danmarks Radio med en ildtang, så slemt som det stod til. Dette er åbenbart helt korrekt, når man nu kan erfare, hvor arbejdsomme og effektive de schweiziske fjernsynsfolk er.

Poulsgaard (FP):

At det går godt i Schweiz ved vi jo alle sammen. Dér kunne den danske regering tage ned på skiferie og så måske lære lidt samtidig. Det var ingen dårlig idé. Så kunne vi jo også her i Jyllands-Posten den 2. januar i år starte det nye år med en god nyhed. Der stod: »Schweiziske TV-folk er 10 gange så effektive som kolleger i Danmark.« De har nok heller ikke alt det ligestillingshalløj i Schweiz; man bestiller simpelt hen noget.

Vi har haft McKinseyrapporten, vi har haft en utrolig masse rapporter om Danmarks Radio. Vi skulle have en større egenproduktion, og hvad ved jeg, men hver evig eneste gang er det løbet ud i sandet. Nu håber jeg ikke, at ministeren om 2 minutter står op her og siger: det er ikke mit bord, vi har radiatorformanden, og det skal hun nok klare. Det er folketingets bord, så længe folketinget fastsætter licensen.

Hvornår begynder de at bestille noget i Danmarks Radio? Og hvad er forklaringen på, at man i Schweiz kan lave 10 gange så meget som i Danmark? Der må være en eller anden forklaring, og den skulle gerne være nogenlunde fornuftig og acceptabel.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hr. Poulsgaard rejser endnu en gang spørgsmålet om Danmarks Radios produktivitet, og hr. Poulsgaard henviser endnu en gang uændret til den rationaliseringsrapport, som blev udarbejdet af firmaet McKinsey. Ganske som jeg ved hr. Poulsgaards tidligere, med dette ganske identiske spørgsmål, senest spørgsmål nr. 1412 af 1981, har svaret, så er McKinseys rationaliseringsrapport en velkendt sag for radiatorådet, så når hr. Poulsgaard nu spørger mig, om jeg vil gøre gene-